

АНАЛІЗ МЕТОДІВ УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

КИСЕЛИЦЯ В. Ю., здобувач вищої освіти 2 СТН курсу
ОС «Бакалавр» спеціальності 275 «Транспортні технології
(на автомобільному транспорті)»

Керівники: к.т.н., доцент **Комарніцький С. П.**, асистент **Мельник В. А.**

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

Для досліджень дорожнього руху застосовуються безліч різних методів, починаючи від найпростіших, доступних одній людині, і закінчуючи складними методами, що вимагають застосування сучасної електронної апаратури і пересувних лабораторій. Полегшують дослідження дорожнього руху методи, які використовують АСУДР. Найбільш поширені документальні, натурні методи моделювання процесів дослідження характеристик і умов дослідження дорожнього руху.

Наукові дослідження і практична інженерна діяльність в області організації дорожнього руху дозволили розробити комплекс специфічних інженерних рішень, що дозволяють отримати бажаний результат при масовому русі транспортних засобів і пішоходів.

Відповідно можна виділити наступні напрями удосконалення організації дорожнього руху:

- будівництво багаторівневих перетинань. Характерне на високоінтенсивних магістралях міжміського сполучення для зберігання швидкісного режиму, а також при високій насиченості рухом міських перетинань, коли світлофорне регулювання вже не є ефективним;
- заборона зупинок транспортних засобів. Застосовується у місцях, де транспортні засоби, які стоять, можуть створювати аварійні ситуації;
- розподіл потоків у просторі і часі. Цей спосіб застосовується на перехрестях, щоб розподілити високоінтенсивні потоки конфліктуючих напрямів за допомогою окремих фаз руху та диференціації смуг руху;
- диференціація смуг руху для легкових і вантажних автомобілів. Застосовується для підвищення пропускної здатності доріг, якщо частка вантажних автомобілів завелика;
- облаштування додаткових смуг руху на ділянках з підвищеною інтенсивністю;
- оперативне керування швидкістю руху в залежності від умови видимості і покриття доріг;
- введення примусового керування рухом на перехрестях;
- організація технічної служби з оперативної евакуації несправних транспортних засобів після ДТП;
- раціональний розподіл видів перевезень протягом доби;
- заборона руху окремих видів транспортних засобів у районі по магістральним вулицям;
- обмеження швидкості руху на аварійно-небезпечних ділянках доріг;
- диференціація магістралей за напрямками;
- винесення поворотів і розворотів за межі перехрестя;
- раціональне розміщення і поділ у просторі вантажо- і пасажироутворюючих об'єктів;
- організація одностороннього руху;
- забезпечення високого коефіцієнта зчеплення на дорозі;
- виключення транзитного руху в загальноміському потоці;
- введення каналізованого руху;
- оснащення доріг інформаційними табло із необхідною інформацією для учасників руху;
- виділення спеціальних смуг для пасажирського транспорту;
- «спеціалізація» смуг на підході до перехрестя по ознаці подальшого напрямку руху.